

«توان تولید فعلی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب چه میزان است؟
توان تولید ما در حال حاضر حدود ۳ میلیون بشکه است که البته تحقق کامل آن به مقداری زمان نیاز خواهد داشت.»

«در چه بازه زمانی می‌توانید به تولید حداکثری برسید؟
شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب برای تولید ۳ میلیون بشکه تولید نفت تا پایان اسفند آماده‌گی دارد.»

«برای جذب سرمایه داخلی و خارجی چه برنامه‌ای در دستور کار دارید؟
ما به توجه به مشکلات تامین منابع مالی در سطح شرکت ملی نفت ایران، چند سیاست اصولی از سوی مناطق نفت خیز جنوب در حال پیگیری است که شامل ایجاد تعادل و رابطه سیستماتیک با پتروشیمی‌ها، به عنوان یکی از مشتریان اصلی گاز غنی، مابعد، معیبات و نفتی‌ها در مناطق نفت خیز جنوب می‌شود که این مذاکرات آغاز شده تا در طرح‌های مشترک توسعه میدانی که خوراک آنها را تامین می‌کنند، از سوی پتروشیمی‌ها تامین متیج شود که هم اکنون یک طرح حدود ۵.۵ میلیارد دلاری برای توسعه ۱۵ میدان گازی مستقل آماده شده است. ضمن اینکه طرح جمع آوری گازهای قار متیج بسیار خوبی برای پتروشیمی‌ها هستند. دو پروژه با اعتباری بالغ بر ۱.۲ میلیارد دلار از سوی پتروشیمی پدید آمدند و پتروشیمی مارون در حال انجام است که آن‌ها، البته ترمه آن در آینده نزدیک دیده خواهد شد.»

مورد دیگر، سیاست اجرای پروژه‌ها و تامین ملزومات در مقابل نیاز نفت است و خوشبختانه این سیاست نیز خوبی در حال پیگیری است که به بخش‌هایی از آن اشاره می‌کنم: در بازار برای توسعه میدان در مقابل نیاز نفت به ارزش حدود ۲۰۰ میلیون دلار با اجازت سوی بیماکنران داخلی در حال مذاکره داریم که منتظر تصویب آن برای واگذاری به بیماکنار هستیم. در مارون بیگمنستان نیز موافقت اصولی برای توسعه میدان در مقابل نیاز نفت به ارزش حدود ۲۰۰ میلیون دلار صورت گرفته که پیگیری عقد قرارداد در حال انجام است. در شادگان هم توسعه میدان با سرمایه‌گذاری یک میلیارد دلار در حال نهایی‌سازی است.

در بازسازی دکل و تامین تجهیزات نیز مذاکرات خوبی در قالب نیاز انجام شده که ان‌شاءالله بزودی به مرحله قرارداد می‌رسد. در دیگر میدان‌ها هم توسعه یافته و دارای ریسک نیز طرح‌ها توسعه برای جذب سرمایه‌گذاران در حال تدوین است و مناطق نفت خیز جنوب از تمامی سرمایه‌گذاری‌ها با اولویت نیاز نفت استقبال می‌کند.

«برای کارکنان شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب چه برنامه‌ای در دوره مدیریتی خود دارید؟
شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب برای نیروی انسانی به سال‌هاست به شکل نسبی فراموش شده. به میزان بیضاعت و اختیارات خود برنامه دارد. حدود سه چهارم نیروهای انسانی این شرکت ارکان ثالث هستند و ما باید به شکل ویژه به آنها توجه داشته باشیم. در این زمینه خوشبختانه طبقه بندی مشاغل بخشی از آنها انجام شده که در ضوابط طبقه بندی مشاغل بخشی از آنها انجام شده معطوف به طبقه بندی مشاغل سایر نیروهای باقی مانده در بخش ارکان ثالث است و برای سلف‌هایی آنها در حد مقدر انجام می‌گردد. افزون بر آن در بعد آموزشی، حال برنامه‌ریزی برای شناسایی و آموزش نیروهای ارکان ثالث با هدف به کارگیری آنها در مناطق عملیاتی هستیم که این هدفگذاری، با فعال سازی مجدد مجموعه دانشگاهی علمی-کاربردی وابسته به نفت محقق خواهد شد تا از این مسیر وضعیت معیشتی آنها نیز تقا یابد. در بخش نیروهای رسمی نیز مکلف به فراهم ساختن شرایط مناسب هستیم که این اقدام با فعال سازی کمیته‌هایی در حال انجام است. برنامه دیگر شرکت ملی مناطق نفت خیز، تلاش برای بهره‌مندی از تعاونی مسکن با بررسی و برنامه ریزی به منظور در نظر گرفتن ظرفیت‌هایی در مناطق نفت خیز جنوب هستیم. در بخش خدمات رفاهی نیز ما وضع موجود را ساینده نیروی انسانی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب نمی‌دانیم که تمامی خدمات در این بخش باید معطوف به خارج از استان باشد و در تلاش برای اصلاح آن با ایجاد مراکز در مناطق جغرافیایی همین شرکت هستیم. در این باره معتمد که ظرفیت درباری ویژه حوزه جغرافیایی جنوب، به شکل کامل فراموش شده و قابلیت فعال سازی از روندکنار تا سواحل بوشهر، از مواردی است که باید با سرمایه گذاری و به کارگیری بخش خصوصی مورد توجه قرار گیرد. در زمینه بهداشت کارکنان هم حساس هستیم و تقاضای جدی ما ارتقاء بیمارستان سولج و سوسنگی در این منطقه است. به موضوع مسؤلیت اجتماعی بپردازیم این مسأله را در دوره مدیریتی خود با چه رویکردی دنبال خواهیم کرد؟
فرضا مسؤلیت اجتماعی، جز لا ینفک ماموریت نفت است هر چند در روال کنونی، این مسأله به شکل رسمی به عهده شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب نیست و متولی آن مدیریت عمران مناطق نفت خیز در شرکت ملی نفت ایران است؛ اما خود را مکلف می‌دانیم که خدمات و فعالیت‌هایی انجام دهیم و اعتقاد ما بر این است که مردم ملی نعمت ما هستند. باید توجه به مسؤلیت اجتماعی در شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، فرارگام چندی پیش مشکل از نیروهای توانمند، ابتلای این شرکت را تشکیل دادیم تا در مواقع نیاز برای خدمت رسانی، به مناطق مورد نظر هدایت شوند. با این حال معتقد هستیم که اختصاصی آنها ۴ درصد از آ بردهای پروژه‌های نفتی

به مسؤلیت اجتماعی مناطق جغرافیایی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، با توجه به گستردگی فعالیت و همچنین عمق محرومیت این منطقه ممتاز از جنگ تحمیلی، خشکسالی و... قابل قبول نیست.

«درصد مطلوب شما چه میزان است؟
فعالیت ما فنی است و در این زمینه کارشناسان باید مطالعات میدانی انجام دهند. پیشنهاد ما این است که مدیریت عمران مناطق نفت خیز شرکت ملی نفت ایران، باید با بررسی میدانی و کارشناسی، در این مسأله تجدینظر کنند، به گونه‌ای که اثربخشی فعالیت‌های عام المنفعه صنعت نفت در توسعه مناطق همجوار طرح‌ها و تأسیسات مشهودتر باشد.

«توجه به ساخت داخل را از چه مسیری دنبال خواهید کرد؟
شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، هیچ مانعی در زمینه حمایت از ساخت داخل ندارد و تلاش ما معطوف به رفع ضعف‌ها و خلأهای موجود در این بخش با نگاه تقویت و توسعه فعالیت‌های آنهاست. باید اعلام کنم که در حال حاضر بیش از ۷۰ درصد کالاهای مورد نیاز شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب بومی سازی شده و برای بخش باقی مانده نیز که بیشتر مشتمل بر تجهیزات تأسیساتی همچون ماشین آلات دوار است، مطالعاتی هم به منظور استفاده از روش‌های جایگزین در برنامه‌های ما قرار دارد.

«برای رسیدن به این اهداف بین‌حالی، چه میزان از بیماکناران داخلی و مشارکت خارجی

پهرمندی خواهید شد؟
تمام ظرفیت کاری در این مسیر با هدف استفاده از بیماکناران و سازندگان داخلی است و تمام قد از آنها حمایت خواهیم کرد. ضمن آنکه قوانین کشور نیز در این مسیر قرار دارد. افزون بر آن با توجه به ظرفیت گسترده صنعت نفت، از سرمایه‌گذاری خارجی هم حمایت می‌کنیم و در بخش‌های مذاکرات در حال انجام است. در سرمایه‌سازی داخل، چند فعالیت به شکل همزمان در حال انجام است و بزودی قرارداد ساخت رشتنه تکمیلی ۱۵ هزار بامی که از مسائل حساس در کشور برای حفاری جاهای پر فشار ساخته شده است می‌رود. با شرکت‌های داخلی امضا می‌شود تا برای نخستین بار به این تولید در کشور دست یابیم. در کنار آن و با توجه به نیاز صنعت نفت به لوله‌های بدون درز، ساخت و توسعه آن در بزنامه ریزی‌های شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب قرار دارد و افزون بر این موارد، همواره از توانایی مراکز علمی، پژوهشی و دانش بنیان استفاده خواهیم کرد و محدودیتی در این زمینه نداریم.

«مشخصا برای جذب فناوری برنامه‌ای در دستور کار دارید؟
طبق بررسی‌های انجام شده، امکان جذب فناوری‌های جدید و بومی شده تا ظرفیت سالانه ۱۰۰۰ میلیارد تومان، در مناطق نفت خیز وجود دارد. این فناوری‌ها عمدتاً در حوزه تجهیزات و کالاست. حدود ۷۵ درصد از کالاهای قرارداد تحت الارضی مر تبط با جاه، یعنی حدود ۱۲ هزار قلم کالا تاکنون بومی شده است. نیازهای مناطق در حوزه بومی‌سازی فناوری‌ها احصا شده و بخش قابل توجهی از آنها از طریق طریق ایجاد شده از سوی معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و با

استفاده از شرکت‌های دانش بنیان تامین خواهد شد. افزون بر آن، مناطق نفت خیز جنوب حدود ۱۰۰۰ میلیارد تومان پروژه در قالب طرح‌های پژوهشی فناوری محور با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی کشور دارد که با هدایت درست و سیاستگذاری صحیح، می‌توان انتظار خلق فناوری بومی و جذب آن را در مناطق داشت. ضمن اینکه برنامه ریزی‌های لازم برای استفاده از ظرفیت‌های داخلی مناطق از جمله کارگاه مرکزی، آزمایشگاه‌های مرکزی و سایر بخش‌های فنی برای کمک به جریان جذب فناوری انجام شده و بزودی پژوهشگاه تخصصی نفت و گاز در این شرکت تأسیس خواهد شد.

«در طرح پنج ساله برای بازسازی و نوسازی تأسیسات چه برنامه‌ای در نظر گرفته شده است؟
خوشبختانه بتازگی مجوزی گرفتیم که برای سال آینده ۲۰۰ میلیون دلار در زمینه بازسازی تأسیسات دریافت کرده و مورد استفاده قرار دهیم.

«به عنوان سؤال آخر، آیا برکت‌های آینده بسته شده در زمان تحریم به مدار تولید برنبره است؟
مشکل جدی وجود ندارد؛ برخی از جاه‌ها براحتی به تولید بازمی‌می‌گردند. درصد جاه‌هایی که با مشکل مواجه می‌شوند، زیاد نیست. تلاش بر این بوده‌جه‌هایی بسته شوند که برای بازگرداندن تولید آنها با کمترین مشکل مواجه بشویم. مدیریت از سوی کارشناسان شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب در این زمینه انجام شده و همواره در این شرکت، نگاه کارشناسی حاکم بوده است.